

پنجشنبه 18 مهر 1398 - 10 صفر 1441 - 10 اکتبر 2019

اشغال منطقه موسیان توسط ارتش رژیم بعث عراق در روزهای آغاز جنگ (1359 ش)

اشغال منطقه موسیان توسط ارتش رژیم بعث عراق در روزهای آغاز جنگ (1359 ش)، شهر موسیان در شش کیلومتری مرز ایران و عراق در استان خوزستان و از شهرهای عرب زبان ایران است که کمتر از بیست روز پس از آغاز جنگ، به همراه روستاهای اطراف آن به تصرف ارتش عراق درآمد. کل جمعیت این شهر که در زمان حمله نیروهای عراقی شامل پانصد و هشتاد خانواده بودند به اسارت قوای متجاوز درآمدند. همچنین پس از اشغال منطقه، ارتش جنایتکار بعث طبق روش همیشگی خود، این شهر و سی و سه روستای اطراف آن را به وسیله مواد منفجره و بلدوزر ویران نمود و به تلی از خاک تبدیل کرد. شهر مرزی موسیان به همراه بخش‌های دیگری از سرزمین ایران، در اولین روزهای عملیات غرور آفرین فتح المبین، در فروردین 1361 ش از دست قوای بعثی آزاد شد و به آغوش میهن اسلامی بازگشت.

درگذشت "سلطان الواعظین شیرازی" محقق، مؤلف و واعظ شیعہ مسلمان (1350 ش)، سید محمد شیرازی فرزند اشرف الواعظین حاج علی اکبر (معروف به اکبرشاه) در حدود سال 1275 ش (1314 ق) در تهران متولد شد و مقدمات را در تهران فرا گرفت. وی در 12 سالگی به همراه پدرش به عراق رفت و مدت دو سال در کربلا، سطوح متوسطه را خواند. سپس در خدمت پدر به کرمانشاه عزیمت نمود و به تبلیغ شریعت پرداخت. سید محمد سپس برای تکمیل علم و کمال خویش به کشورهای عراق، سوریه، فلسطین، اردن، مصر و هندوستان مسافرت نمود و با گروه‌های بسیاری از یهودیان، مسیحیان، برهمنیان و مسلمانان اهل سنت و... مناظرات دینی و مذهبی داشته است. مناظره سلطان الواعظین شیرازی با دو عالم بزرگ اهل سنت در پیشاور به مدت 10 شب و هر شب به مدت بیش از 8 ساعت در حضور گاندی، رهبر هند، بسیار معروف است. جریان مناظره‌های وی، در تمام جراید آن زمان هند درج گردید و مطالب این مناظره در کتابی با نام شب‌های پیشاور در بیش از هزار صفحه به چاپ رسید. علاوه بر آن، آثار گران‌بهای وی به جای مانده که صد مقاله سلطانی در ردّ بر یهود و نصارا و نیز گروه رستگاران یا فرقه ناجیه در دو جلد از آن جمله‌اند. سیدمحمد سلطان الواعظین شیرازی سرانجام در هجدهم مهر 1350 ش برابر با بیستم شعبان 1391 ق در 75 سالگی در تهران درگذشت و با تشییع باشکوهی در مقبره ابوحنسین به خاک سپرده شد.

چلوس، "لطفعلی خان زند" آخوند، فرمانروای زندیه و تخت سلطنت (1203 ق)، لطفعلی خان زند (۱۱۴۸-۱۱۷۲ خورشیدی) واپسین فرمانروای زند بود که میان سالهای ۱۱۶۸ تا ۱۱۷۲ خورشیدی (۱۲۰۳ تا ۱۲۰۹ قمری) بر سر پادشاهی با هم‌اورد نیرومندش آغا محمدخان قاجار به نبرد پرداخت و سرانجام از او شکست خورد و با مرگ او پرونده دودمان زند نیز بسته شد. طایفه زند یکی از طوایف قوم لک می باشد. وی پسر جعفرخان زند و نوه صادق خان زند برادر بنیادگذار فرمانروایی زندیان؛ کریمخان زند وکیل الرعایا بود. وی دارای ویژگیهای برجسته بسیاری چون خوش سیمایی، دلاوری، نیرومندی و هوش سرشار بود. وی از ادب و شعر هم بی بهره نبود.

مرگ "فرانسه فوریه"، فیلسوف و نظریه پرداز، فرانسه‌ای (1837 م)، فرانسه‌ای شارل فوریه فیلسوف فرانسه‌ای در 7 آوریل سال 1772م در بزانشون فرانسه متولد گردید. وی در ابتدا با ثروت به ارث برده از پدرش به تجارت پرداخت ولی در جریان حوادث بعد از انقلاب فرانسه، تمام سرمایه خود را از دست داد. فوریه در سال 1799م نمایندگی یک شرکت خوار و بار را برعهده داشت اما پس از نابود شدن بخشی از موجودی انبار به این نتیجه رسید که سیستم بهره‌برداری در اساس غلط است. بنابراین سیستمی ابداع نمود که هم عملی‌تر و هم با موازین اخلاقی سازگارتر بود. وی نظرات خود را در چند کتاب از جمله نظریه سرنوشت عمومی، رساله درباره جامعه کشاورزی و دنیای صنعتی و اجتماعی جدید مطرح نمود اما چندان مورد توجه قرار نگرفت. سیستم مورد نظر فوریه بعد از مرگش توسط گروه‌های متعددی ملی گردید و در کشورهای مختلفی چون آمریکا و فرانسه به اجرا گذاشته شد. جامعه‌ای که بر مبنای نظرات فوریه شکل گرفت، جامعه‌ای اشتراکی بود که هر یک از اعضای آن مطابق استعدادش به کاری می‌پرداخت و متناسب با سهمی که در خیر و بهبود وضع عموم داشت دستمزد دریافت می‌کرد. در این میان، در مسائل ضروری مانند خانه‌سازی، سازه‌های مزد بیشتری پرداخت می‌شد. فوریه پیشنهاد کرده بود که جامعه به جوامع کوچک کشاورزی تقسیم شود و هیچ قید و شرطی در برابر امیال طبیعی و اراده افراد این جوامع به وجود نیاید. با این حال، این گونه جوامع، بیشتر در مقام تئوری قابل طرح بودند و در مقام عمل، مدینه فاضله مورد نظر فوریه دوام نیاورد. شارل، فوریه پس از عمری 65 ساله، سرانجام در 10 اکتبر سال 1837م درگذشت.